

Dvije kćeri s Downovim sindromom

Leire i njezin muž planirali su stvoriti vedar i radostan dom, što su naučili od sv. Josemarie. Njihove dvije kćeri s Downovim sindromom u tome su im pomogle.

7.03.2009.

Rođena sam u Durangu, u španjolskom dijelu pokrajine Baskije, 26. listopada 1975. i najmlađa sam od šestero sestara. Naši su nas roditelji

uvijek učili da živimo svoju vjeru i posebno isticali koliko je važno voljeti se u obitelji. Mislim da je to razlog zašto smo sada, kada smo odrasle, ostale vrlo povezane.

Imala sam uobičajeno djetinjstvo. Kada sam završila školu, otišla sam u Bilbao studirati tehničke znanosti pri Arangoya Centru koji vode ljudi iz Opusa Dei. Tamo sam proživjela pet predivnih godina. Bilo je to mjesto na kojem me Bog potaknuo na novi životni smjer. Do tada sam smatrala da treba živjeti život jer on traje samo nekoliko dana. Jasno da je to točno, ali treba ga živjeti pravilno.

U Arabgoyi sam shvatila bit Opusa Dei i zatražila da se pridružim kao supernumerarija. Što mi je pomoglo u tome? Duhovno vodstvo, molitva i još jedan važan čimbenik - radost ljudi oko mene.

Te iste godine počela sam hodati s Robertom, koji je sada moj suprug i

ta je godina za mene bila zaista posebna.

Kada sam završila Arangoyu, moja je velika želja bila da postanem medicinska sestra, no moje ocjene nisu bile dovoljno dobre pa sam izabrala studij posebnih potreba u San Sebastianu.

Prva godina nije mi započela dobro. Imali smo devet predmeta. Kad su došli prvi ispiti, položila sam samo jedan. Činilo se da za mene nema nade. Srećom da su me roditelji ohrabrivali govoreći: "Završi godinu pa odluči". Uspjela sam i završila trogodišnji studij te se sad osjećam odlično.

Na mojoj posljednjoj godini Robert i ja smo se odlučili vjenčati. Studij sam završila u lipnju, a vjenčali smo se 2. listopada 1999.

Bio je to prekrasan dan, a mi smo dali sve od sebe da se što bolje

pripremimo, pripremimo jer smo oboje nastojali živjeti u skladu s kršćanskim vrijednostima.

Običavali smo moliti zajedno, što nam je pomoglo. Jer kad se boriš i poštuješ osobu do koje ti je stalo, voliš je još i više. Ono što smo htjeli jest stvoriti "vedar i radostan dom".

Godinu poslije toga rodio se Ander, a poslije njega Asier. Poslije njih smo dobili Nereu i Uribarri. Ne možemo se požaliti. Bog nas je blagoslovio s četiri bisera, jednim ljepšim od drugog, a to kažem jer dvije najmlađe imaju Downov sindrom.

Ono što se u početku činilo kao tragedija, pretvorilo se u Božji dar. Jer kada prihvatiš volju Božju, sve postane Božji dar. Tražili smo potporu obitelji, a oni su nam je dali i to još uvijek čine.

Sv. Josemaria je znao govoriti da takvu djecu Bog šalje obiteljima koje

jako voli. Zato Robert i ja smatramo da smo vrlo sretni što imamo takvu djecu jer nas ona još više sjedinjuju. Osim toga, to nam je pomoglo da se otvorimo i povežemo s drugim obiteljima u sličnim situacijama, umjesto da se zatvorimo u sebe.

U Durangu nam se mnogi ljudi dive, dok mnogi misle da smo ludi što imamo toliko djece od kojih dvoje imaju Downov sindrom. Mi se ne obaziremo previše na to jer znamo da je temelj našega braka udovoljiti Bogu i to nastojimo činiti svaki dan.

Osjećamo da će naše kćeri biti nešto veliko u našemu životu. One pomažu mijenjati mnoga srca, kako u obitelji tako i u Darangu.

Činjenica je da kakve god planove imao za život, Bog ti donosi iznenađenja poput ovih koja ti promijene život u roku od jedne sekunde. Također volimo misliti, iz dubine srca da, ako su ove dvije kćeri

morale bile rođene u obitelji u kojima bi bile dočekane i bezuvjetno voljene, da je to upravo naša obitelj.

To je bilo prvo što smo rekli poslije poroda kada su nam javili za njihovo stanje, te smo se odmah poljubili. Znali smo da iza toga stoji Božja ruka koja će nam, svjetlost milosti, pomoći u suočavanju s budućim izazovima.

Leire Zalba (Ovaj je članak objavio časopis The Universe (UK) u nedjelju 4. siječnja 2009.)

[pdf | document generated automatically from https://opusdei.org/hr-hr/article/dvije-kceri-s-downovim-sindromom/](https://opusdei.org/hr-hr/article/dvije-kceri-s-downovim-sindromom/) (12.07.2025.)